ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ

ΠΟΡΕΙΑ τῶν γαλατάδων ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ εἰς τὰ Ἰωάννινα, μὲ αἴτημα τὴν αὐξησιν τῆς τιμῆς τοῦ γάλακτος (ἴσως διότι καὶ ὁ δῆμος ηὐξησε τὰ τέλη... ὑδρεύσεως). Ἡ χωροφυλακὴ ἀπηγόρευσε τὴν πορείαν (ἴσως, ἐλλείψει πεζοδρομίων, διὰ νὰ γίνῃ ἀγγλοπρεπῶς καὶ ἀθηναιοπρεπῶς), ὁπότε οἱ γαλατάδες θύμωσαν καὶ ἀπεφάσισαν νὰ μὴ διαθέσουν πλέον οὔτε ἕνα γραμμάριον γάλα εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων ἐπὶ ὁρισμένας ἡμέρας. Καὶ τὸ μὲν ἀπώλειαν γάλα, θὰ τὸ κάμουν νιόβρυστο, οἱ δὲ Γιαννιῶτες θὰ πίνουν τὸ «γάλα τῶν γερόντων», ἤτοι τὸ κρασί! Φημίζονται ἄλλως τε. Καὶ «συκοταράδες» ἔχουν ἀπακλησθῆ, λόγῳ τῆς θαυμασίας συνθέσεως, τὸ πρωΐ ἀντὶ νὰ πίνουν κρασάκι μὲ τὰ σχετικὰ μεζεδάκια.

□

Η «ΘΕΣΣΑΛΙΑ» τοῦ Βόλου δημοσιεύει τὸ κατωτέρω σχόλιον. Τὸ ἀναδημοσιεύω χωρὶς σχόλια, ἀλλὰ καὶ δὲν νομίζω ὅτι εἶναι πρὸς τιμὴν ἐκείνων, διὰ τὰς ὁποίας ἔγράφη: «Σὲ παραλιακὸ κέντρο τῆς πόλεώς μας εἶχαν συγκεντρωθῆ ἄνδρες τοῦ πληρώματος καταπλεύσαντος εἰς τὸν λιμένα μας ἀμερικανικοῦ ἐμπορικοῦ σκάφους. Ὅλοι τους ἦσαν Ἀμερικανοί ὑπήκοοι, ὅλοι τους ἔπινον σὰν σφουγγάρια τὰ οἰνοπνευματώδη ποτά, ὅλοι πλήρωναν μὲ δολλάρια καὶ μιλοῦσαν τὴν ἴδια γλῶσσα, πλὴν ὅμως ἀποτελοῦσαν πλῆρες δειγματολόγιον τῶν φυλῶν ποὺ ζοῦν στὸν πλανήτη τῆς γῆς. Ἄσπροι, μαῦροι, κίτρινοι καὶ ἐρυθρόδερμοι ἀκόμη. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἔδωσε τὴν εὐκαιρίασε παρατηρητικὸ συμπολίτη νὰ διαπιστώσῃ, ὅτι οἱ φυλετικὲς διακρίσεις ἰσχύουν καὶ εἰς τὴν χώραν μας, ἀλλὰ κατὰ ἐντελῶς ἀντίθετο τρόπο ἀπὸ αὐτὸν ποὺ ἐφαρμόζουν εἰς τὴν Ἀμερικήν. Οἱ μαῦροι, ἀντὶ νὰ τίθενται εἰς ἀπομόνωσιν ἀπὸ τὰς Ἑλληνίδας θήλειες πελάτιδας τοῦ κέντρου, ἐτύγχανον τῆς ἰδιαιτέρας των εὐνοίας, ἐνῶ οἱ λευκοὶ συνάδελφοί των, ὡς εἶδος πολὺ κοινὸν εἰς τὴν χώραν μας, ἔμειναν ἐντελῶς παραμεριμένοι. Ἡ προτίμησις, ὅμως, αὐτὴ πρὸς τοὺς μαύρους δὲν ὀφείλεται σὲ κοσμοπολιτικὲς ἀγωνίες, ἀλλὰ σὲ καθαρῶς οἰκονομικοὺς λόγους. Οἱ μαῦροι πληρώνουν χωρὶς παζαρέματα τὸ ἀγοραῖο ἔρωτα τῶν λευκῶν γυναικῶν καὶ γι' αὐτὸ θεωροῦνται οἱ καλύτεροι πελάτες τῆς μόρης ἐρωτικῆς ἀγορᾶς».

□

ΔΙΑΒΑΖΩ ὅτι εἰς τὸ νέον Σοῦλι τῶν Σερρῶν— ἡ πόλις ἔφθασε καὶ ἔως ἐκεῖ—ἡ κομμώτρια Βάϊα Τσαμπάζη, ἐτῶν 22, ἐπετέθη καὶ διὰ ξυρικῆς λεπίδος ἐτραυμάτισε σοβαρῶς εἰς τὸν αὐχένα τὸν πρώην μνηστῆρα της Σ. Παντούβη, ἐτῶν 30. Ἡ Τσαμπάζη —προσθέτει ἡ εἴδησις— ἠπειλεῖ ἀπὸ μακροῦ, ὅτι θὰ ἐφόνευε τὸ θῦμα, διότι ἐνῷ τὴν εἶχε καταστήσει ἔγκυον, τὴν ἐγκατέλειψε, διὰ νὰ μνηστευθῆ ὁμοχώριόν του. Ἡ δράστις, μετὰ τὴν πρᾶξιν της ἔτρεπε εἰς φυγήν, μὴ συλληφθεῖσα εἰσέτι».

(Καὶ ναὶ μὲν ὁ Παντούδης ἔπρεπε νὰ τιμωρηθῆ διὰ τὴν πρᾶξιν του, ὄχι ὅμως καὶ μὲ ξυριστικὴν λεπίδα. Ἂν ἦτο ὅλα αἱ κακοήθειαι νὰ τιμωροῦνται καθ' ὃν τρόπον ἐτιμωρήθη ὁ Παντούδης, δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπάρχουν δικαστήρια. Ἄλλωστε, ὑπάρχει καὶ εὐθύνη τῆς δράστιδος. Μία κοπέλλα εἰκοσιδύο ἐτῶν πρέπει νὰ ξεύρῃ νὰ προφυλάσσεται ἀπὸ τὶς κακοτοπιές. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὁ Παντούδης ὑπῆρξε, κατά κάποιον τρόπον, θῦμα τῆς προόδου. Ἂν καὶ εἰς τὸ νέον Σοῦλι δὲν εἰσέδυσεν ὁ πολιτισμὸς τῆς «κομμωτικῆς» καὶ τῆς ἄλλης γυναικείας καλαισθησίας, ἡ δράστις θὰ ἠμποροῦσε νὰ σκοτώσῃ τὸν ἄπιστον μὲ κανένα κλαδευτῆρι, ὄχι ὅμως καὶ μὲ ξυριστικὴν λεπίδα. Ἀπὸ τὸν καιρόν, ὅμως, ποὺ ξυρίζουν οἱ γυναῖκες τοὺς σβέρκους των καὶ τὰ πόδια των, ἔνα ἀκόμη ὅπλον προσετέθη εἰς τὸ ὁπλοστάσιόν των.

□

ΥΠΟ ΤΟΝ ΤΙΤΛΟΝ «Καρποφοροῦν οἱ ἀγῶνες τῆς «ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΘΡΑΚΗΣ» γράφει ἡ συμπαθητικὴ μικρὰ συνάδελφος τῆς Ἀλεξανδροῦπόλεως: «Ἡ Νομαρχία Ἔβρου μᾶς ἀπέστειλεν ἀντίγραφον τοῦ ἀπὸ τῆς 5)1)65 ὑπ' ἀριθ. 268 πρὸς τὸ «Ταμεῖον γεωργίας, κτηνοτροφίας καὶ δασῶν» Ὀρεστιάδος ἐγγράφου της, διὰ τοῦ ὁποίου διατάσσεται ἡ τοποθέτησις τηλεφώνου εἰς τὸ ἀγροτικὸν κτηνιατρεῖον Διδυμοτείχου. Κι' ἔτσι, ὕστερα ἀπὸ τέσσαρα ὁλόκληρα χρόνια διευθετεῖται ἐπὶ τέλους ἕνα τόσο ἁπλούστατο θέμα, γιὰ τὸ ὁποῖο ἐπανειλημμένες φορὲς ἀσχολήθηκε ἡ ἐφημερίδα μας».

Ἐν συνεχείᾳ ἡ «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΘΡΑΚΗ» παραθέτει καὶ τὸ κείμενον τῆς διαταγῆς τοῦ νομάρχου, ἡ ὁποία ἐκοινοποιήθη ταυτοχρόνως 1) πρὸς τὴν διεύθυνσιν γεωργίας Ὀρεστιάδος, 2) τὸν νομοκτηνίατρον Ὀρεστιάδος ἵνα μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς πιστώσεως καὶ διὰ τὴν τοποθέτησιν τοῦ τηλεφώνου, 3) πρὸς τὸ ἀγροτικὸν ἰατρεῖον Διδυμοτείχου μετὰ τῆς σχετικῆς ἀλληλογραφίας, 4) πρὸς τὴν ἐφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΘΡΑΚΗ».

(Καὶ εἶναι νὰ μὴ τὸ λένε τὸ ἑλληνικὸν κράτος οἱ πολῖται του ψωροκώσταιναν καὶ χαρτοβασίλειον;

Ἂς φανταισθῆ κανείς: νὰ χρειάζεται «ἀγῶνες» διὰ νὰ τοποθετηθῆ τηλέφωνον εἰς μίαν δημοσίαν ὑπηρεσίαν τόσης χρησιμότητος καὶ νὰ γίνωνται τέσσαρες κοινοποιήσεις διὰ γ' ἀναγγελθῆ τὸ γεγονός. Πάλιν καλὰ ποὺ δὲν ἐτηλεγραφήθη τὸ μέγα γεγονὸς εἰς τὸν πρόεδρον Τζόνσον.

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

—Πρὸς πλήρωσιν κενῆς θέσεως ἀγροτικοῦ διανομέως παρὰ τῷ Ταχυδρομικῷ Γραφείῳ Μανεσίου, ὡς καὶ τυχὸν κενωθησομένων θέσεων παρὰ τοῖς Ταχ. Γραφείοις τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας.

Ἡ Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις Ἀχαΐας ἀνακοινοῖ, ὅτι, συνάμει τῆς ἀπὸ 11. 2. 65 ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Συγκοινωνιῶν Ὑπουργοῦ, προκηρύσσεται διαγωνισμὸς πρὸς πλήρωσιν μιᾶς κενῆς θέσεως ἀγροτικοῦ διανομέως παρὰ τῷ Ταχυδρομικῷ Γραφείῳ Μανεσίου, ὡς καὶ τῶν κενωθησομένων θέσεων ταχυδρομικῶν διανομέων πάσης κατηγορίας εἰς ἅπαντα τὰ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας κατὰ τὴν διάρκειαν ἰσχύος τοῦ καταρτισθησομένου πίνακος σειρᾶς ἐπιτυχίας.

Ὁ διαγωνισμὸς θὰ διενεργηθῇ ἐν Πάτραις τὴν 2αν Μαΐου 1965. Οἱ ὑποψήφιοι δέον νὰ κέκτηνται ἐνδεικτικὸν προαγωγῆς ἐκ τῆς Γ' τάξεως ἑξαταξίου Γυμνασίου, νὰ ἔχωσιν ἡλικίαν 21—35 ἐτῶν, νὰ ἔχωσιν ἐκπληρώσει τὰς στρατιωτικάς των ὑποχρεώσεις καὶ νὰ διαμένωσι μονίμως ὑπὲρ τὴν διετίαν ἐν τῷ Νομῷ Ἀχαΐας.

Ὁ διαγωνισμὸς θὰ διενεργηθῇ ἐγγράφως, ἡ δὲ ἐξεταστέα ὕλη θὰ εἶναι:

1) Ἔκθεσις Ἰδεῶν ἐφ' ἁπλοῦ θέματος.
2) Πρακτικὴ ἀριθμητική. Καί
3) Γραφὴ μὲ λατινικοὺς χαρακτῆρας δέκα πέντε (15) ξενογλώσσων ἐπιγραφῶν ἐπιστολῶν ἐξ Ἑλλάδος διὰ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τἀνάπαλιν καὶ ἀπόδοσις αὐτῶν εἰς τὴν ἑλληνικήν, μετ' ἀναπτύξεως τῶν γεωγραφικῶν στοιχείων τῶν τόπων προορισμοῦ.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν οἱ ἐνδιαφερόμενοι, δέον ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὰ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας.

Ὁ Διευθυντὴς
Γ. Π. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ
Περ. Ταχ. Δ)ντὴς 3)Α

Διαλέξεις

Σήμερον Τετάρτην καὶ ὥραν 7.45 μ.μ. εἰς τὴν Διακίδειον Σχολὴν θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Ν. Σκληρὸς μὲ θέμα «Ὁ Ἑλληνικὸς Πολιτισμὸς καὶ ἡ Παιδεία». Θὰ ἐπακολουθήσουν δημοτικὰ τραγούδια. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

ΒΙΛΛΥ-ΠΑΡΚ
ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ
Η ΠΕΡΙΦΗΜΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
MELODY
15 ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ
Δημιουργεῖ τὶς καλλίτερες ἀποκρηάτικες βραδυὲς
ΣΗΜΕΡΑ ΩΡΑ 6
ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟ ΜΕ ΤΟΥΣ ΥΠΕΡΜΟΝΤΕΡΝΟΥΣ
SPIDERS
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΑΛΕΝΤΩΝ

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ
ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟΣ ΧΟΡΟΣ
"ΜΑΣΚΕ"
ΑΥΡΙΟΝ ΠΕΜΠΤΗΝ 18)2)1965
ΑΠΟ 5 Μ.Μ. ΕΩΣ 9 Μ.Μ.
Ὀρχήστρα ΙΓΚΟΡ—ΡΑΝΙΕΤΣ
Τραγουδᾶ ὁ ΤΩΝΗΣ ΒΑΒΑΤΣΙΚΟΣ

ΗΡΧΙΣΕ ΤΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟ
ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΤΗΣ
ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ
Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΙΟΥΛΙΑ Β. ΚΑΤΣΑΡΔΗ
Διπλωματοῦχος UNIVERSITE DE BEAUTE DE PARIS Σχολῆς Γ. ΔΟΛΙΑΝΙΤΗ καὶ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
Γενικὴ Αἰσθητικὴ προσώπου καὶ σώματος. Φυσιοθεραπεία. ΜΑΣΣΑΖ. Ἀποκλειστικότης εἰς ΕΠΙΜΕΤΩΠΙΑ καὶ ΥΠΟγΝΑΘΙΑ διὰ ρυτίδας.
ΠΛΗΡΗΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ καὶ ΟΡΓΑΝΑ Αἰσθητικῆς καὶ Φυσιοθεραπείας. Ἐφαρμόζει τελευταίας μεθόδους Αἰσθητικῆς καὶ Φυσιοθεραπείας σύμφωνα μὲ πορίσματα Διεθνοῦς Συνεδρίου Λωζάννης (Ἰούλιος 1964) καὶ τρόπους ἐργασίας Οἴκων GERMAINE MONTE·I·L, QUERLA·I·N ARDEN DR PAYOT ORLANT. ΜΑΚΙΓΙΑΖ περιπάτου, βραδυνό, θεάτρου κινηματογράφου καὶ εἰδικὸν διὰ τὰς Ἀπόκρεω.
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ μὲ διακεκριμένον ἐν Ἀθήναις χειρουργὸν Αἰσθητικὸν ἐπὶ ΟΡΜΟΝΟΛΟΓΙΑΣ καὶ ΔΙΑΙΤΟΛΟΓΙΑΣ. Συμβουλαί.
Δέχεται ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 24 (Πολυκατοικία Γκολφινοπούλου), — ΤΗΛ. 71—360. Ἤρχισεν ἐργαζομένη

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ
Πάντας τοὺς συμμετασχόντας εἰς τὸ βαρὺ πένθος μας ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ λατρευτοῦ μας συζύγου, πατρὸς καὶ πάππου
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΑΝΤ. ΦΕΛΤΣΑΔΑ
θερμότατα εὐχαριστοῦμεν
Ἡ σύζυγος: Παρασκευή. Τὰ τέκνα: Ἀντώνιος, Δημήτριος καὶ Τώνια καὶ Διονύσιος Φελτσαδᾶς (ἐν Ἀφρικῇ), Μάρθα καὶ Ἀνδρέας Χατζηγιάννης, Ἀθανάσιος Χ. Φελτσαδᾶς. Οἱ ἔγγονοι: Χάρις, Ἀνδριανὸς Δ. Φελτσαδᾶ (ἐν Ν. Ἀφρικῇ), Δήμητρα, Παρασκευή, Κωνσταντίνα Χατζηγιάννη. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ
Γιὰ τὴ θερμὴ συμπαράσταση συγγενῶν καὶ φίλων ἐπὶ τῇ σκληρᾷ ἀπωλείᾳ τοῦ λατρευτοῦ μας συζύγου καὶ ἀδελφοῦ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΑΠ. ΜΑΡΚΕΤΟΥ
θερμότατα εὐχαριστοῦμεν.
Ἡ σύζυγος. Οἱ ἀδελφοί.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

Ο ΟΥΪΝΣΤΩΝ ΤΣΩΡΤΣΙΛ ΔΕΝ ΕΦΟΒΕΙΤΟ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ!

ΜΕΡΙΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΛΛΗΝ ΖΩΗΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. (Ἰδ. Ὑπ.). Ὁ Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος Γουῶλτερ Γκράϊπνερ, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ἐπὶ μακρὸν ἀνταποκριτὴς τοῦ «Τάϊμ» στὸ Λονδῖνον καὶ στὴν Μόσχαν, ἐξέδωκε τὰς τελευταίας ἡμέρας ἕνα ἐνδιαφέρον βιβλίον, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ φυγγραφεὺς - δημοσιογράφος περιγράφει συνομιλίας του μὲ τὸν ἀποθανόντα πρό τινος Βρεταννὸν πολιτικὸν Οὐΐνστων Τσῶρτσιλ.

Ἰδού, μερικαὶ γνῶμαι τοῦ Τσῶρτσιλ γύρω ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ τὸν θάνατον, ὅπως τὰς ἀναφέρει εἰς τὸ βιβλίον του ὁ Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος.

«Θὰ ἤθελα νὰ ξέρω — ἔλεγεν ὁ Τσῶρτσιλ — τί γνώμη ἔχει ὁ Θεὸς γι' αὐτὸ τὸ περίεργο δημιούργημά του, τὸν ἄνθρωπο. Εἶναι ἐκπληκτικό, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπιτρέπει σ' αὐτὸ τὸ δημιούργημά του νὰ κάνῃ ὅτι τοῦ καπνίσῃ. Προφανῶς, ὅμως, ὁ Θεὸς ἔχει νὰ σκεφθῆ γιὰ τόσα ἄλλα πράγματα, ἐκτὸς ἀπὸ μᾶς, σ' ὅλους τοὺς κόσμους, ποὺ τοῦ ἀνήκουν... Δὲν θὰ ἤθελα, οὔτε ψύλλος στὸν κόρφο του νὰ εἶμαι. Οἱ φροντίδες, ποὺ ἔχω ἐγώ, ὡς κυβερνήτης μιᾶς χώρας εἶναι πολλές. Οἱ δικές του ὅμως εἶναι πολὺ μεγαλύτερες. (Καὶ —ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε—ὁ Θεὸς δὲν ἔχει καὶ τὸ δικαίωμα νὰ παραιτηθῆ...

Ξέρετε, συνέχισε ὁ Τσῶρτσιλ, οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι θὰ αἰσθανθοῦν μεγάλην ἔκπληξιν, ὅταν θὰ πᾶνε στὸν οὐρανό. Φαντάζομαι, ὅτι ἐκεῖ θὰ συναντήσουν μεγάλες προσωπικότητες, ὅπως εἶναι ὁ Ναπολέων καὶ ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ. Πιθανώτατα ὅμως δὲν θὰ μπορῆ κανεὶς νὰ τοὺς ὀρῆ, γιατὶ ὑπάρχουν τόσες μυρμηγκιὲς ἐκεῖ ἀπὸ Ἰνδοὺς, Κινέζους καὶ ἄλλους. Ὁ καθένας τους θὰ ἔχῃ στὸν οὐρανὸ τὰ ἴδια δικαιώματα. Ἐκεῖ θὰ εἶναι πράγματι τὸ ἀληθινὸ κράτος τῆς εὐημερίας! Ἔπειτα ὑπάρχουν καὶ τὰ Χερουβεῖμ. Τί ὡραῖο πρᾶγμα ποὺ θὰ εἶναι νὰ τὰ ἔχουμε γύρω μας! Ξέρετε τὴν ἱστορία τοῦ Γάλλου ἱερέως, ὁ ὁποῖος ἦταν τόσο εὐσεβής, ὥστε κάποτε εἶδε μέσα στὴν ἐκκλησία του νὰ πετοῦν χερουβεῖμ; Καὶ δὲν ἦταν μόνο εὐσεβής, ἀλλὰ καὶ εὐγενής. Τὰ παρεκάλεσε —τὰ Χερουβεῖμ— νὰ καθήσουν καὶ ἐκεῖνα —φυσικά, κατὰ τὸν ἱερέα— ἐκάθησαν. Τοῦ ἔκαναν τὴν χάρι...».

Ὁ Τσῶρτσιλ μιλοῦσε κατὰ τὰ τελευταῖα δέκα χρόνια τῆς ζωῆς του ἐπανειλημμένως γιὰ τὸν θάνατο. Εἶχα τὴν ἐντύπωσιν —λέγει ὁ συγγραφεὺς - δημοσιογράφος— ὅτι τελευταίως ὁ Τσῶρτσιλ ἦταν διατεθειμένος νὰ δεχθῆ τὸ μοιραῖον μὲ περισσότερη εὐχαρίστησι ἀπὸ ἄλλοτε. (Κάποτε τὸ εἶπε καθαρά:

— Χαίρομαι, ποὺ θὰ πεθάνω. Ὕπνος, ἀτέλειωτος ὕπνος, ἕνας θαυμάσιος ὕπνος, μὲ τὸ κεφάλι γερμένο ἐπάνω σ' ἕνα βελουδένιο μαξιλάρι! Ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ θὰ ξυπνῶ, θὰ γυρίζω ἀπὸ τὸ ἄλλο πλευρὸ καὶ θὰ τὸν παίρνω πάλι... Δὲν φοβοῦμαι, οὔτε τὸν θάνατο, οὔτε τὸ δικαστήριο τοῦ Θεοῦ. Ὅταν θὰ φθάσω στὴν πύλη τοῦ οὐρανοῦ ἀσφαλῶς ὁ Πέτρος θὰ βρίσκεται ἐκεῖ καὶ θὰ χαρῆ ποὺ θὰ μὲ γνωρίσῃ. Ἴσως κάποτε νὰ παραέφαγα ἢ νὰ ἤπια κάπως περισσότερο τοῦ δέοντος. Πιστεύω ὅμως ὅτι γι' αὐτὰ τὰ μικροπράγματα δὲν θὰ μοῦ ἀρνηθῆ τὴν εἴσοδο...».

Ἀπὸ τὴν κηδείαν τοῦ Τσῶρτσιλ: Ἡ νεκρικὴ πομπὴ κατευθύνεται πρὸς τὸν Καθεδρικὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Παύλου ὅπου ἐψάλη ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία. Τὰ παράσημα τοῦ Οὐΐνστων Τσῶρτσιλ κρατοῦν τέσσαρες ἀξιωματικοὶ τοῦ συντάγματος τῶν Ἰρλανδῶν Οὐσάρων. Ἀκολουθεῖ ὁ κιλλίβας πυροβόλου μὲ τὸ φέρετρον

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΚΟΠΙΑΝ ΤΗΣ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ

ΤΟ ΝΟΤΙΟΝ ΒΙΕΤΝΑΜ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ ΕΠΙ ΔΕΚΑ ΣΥΝΕΧΗ ΕΤΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΕΙΣΒΟΛΗΣ

Τὴν παροῦσαν κρίσιν ἐπροκάλεσε τὸ Ἀνόϊ

Διπλωματικὸν σχόλιον τοῦ κ. ΠΩΛ ΦΟΡΝΤ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ (Ὑπ. Ὑπ.). Ἡ παγκόσμιος προσοχὴ ἡ ὁποία τὰς τελευταίας ἡμέρας ἔχει στραφῆ πρὸς τὸ Νότιον Βιετνὰμ εἶναι ἄκρως ἀντίθετος πρὸς τὴν μέχρι τοῦδε ἀδιαφορίαν—ἢ τὴν μὴ κατανόησιν— τῆς μάχης ἐναντίον τῆς κομμουνιστικῆς εἰσβολῆς ἡ ὁποία συνεχίζεται εἰς αὐτὴν τὴν Νοτιοανατολικὴν χώραν ἀπὸ 10ετίας.

Ἀμέσως μετὰ τὴν Συμφωνίαν τῆς Γενεύης τὸ 1954 περὶ διαχωρισμοῦ τοῦ Βιέτ—Νάμ εἰς Βόρειον—Κομμουνιστικὸν καὶ εἰς τὸ Νότιον— Δημοκρατίαν, αἱ προσπάθειαι τοῦ δευτέρου νὰ παραμείνῃ ἐλεύθερον καὶ ἀνεξάρτητον διαρκῶς παρημποδίζοντο ἀπὸ τὰς ἐνεργείας τοῦ Βορείου τμήματος. Συντόμως κατέστη σαφὲς ὅτι ἡ ἀντίθεσις τοῦ Βορείου πρὸς τὸ Νότιον δὲν ἦτο τοπικὴ ἀλλὰ πολιτική. Τὸ Ἀνόϊ διηύθυνε τὴν κομμουνιστικὴν δυσαρέσκειαν μὲ δίαν. Τὰ θύματα ἦσαν γεωργοὶ εἰς ἀπομεμονωμένα χωρία, κατώτεροι κρατικοὶ ὑπάλληλοι εἰς ἀπομεμακρυσμένας περιοχάς, διδάσκαλοι μικρῶν χωρίων καὶ ἄλλοι. Ἡ τακτικὴ τοῦ Βιέτ—Κόνγκ, ὅπως ὠνομάσθη τὸ Βόρειον Βιέτ—Νὰμ, συμπεριελάμβανε τρομοκρατίαν, ἀπαγωγάς, βιαίαν στρατολόγησιν καὶ φόνους.

Σπανίως οἱ συμμορῖται τοῦ Βιὲτ—Κόνγκ παρηνώχλουν κυβερνητικὰ στρατεύματα. Ἐκρύπτοντο τὴν ἡμέραν εἰς τὸ ἔδαφός των καὶ τὴν νύκτα ἐπετίθεντο διὰ λεηλασίας. Τὸ ἔργον καὶ ἡ ὑποχρέωσις τῆς Κυβερνήσεως τῆς Σαϊγκόν, τῆς πρωτευούσης τοῦ Νοτίου Βιετ Νὰμ ἦτο νὰ ἀναχαιτίσῃ τοὺς ἀντάρτας καὶ νὰ προστατεύσῃ τοὺς χωρικούς. Καθὼς ὁ ρόλος τοῦ Ἀνόϊ, τῆς πρωτευούσης τοῦ Βιὲτ Κόνγκ ἀπεδείχθη ὅτι ἦτο ἡ σαφὴς ὑποστήριξις τῶν ἐπιδρομέων τὸ Βιὲτ Νὰμ προέβη εἰς ἔκκλησιν βοηθείας. Ἡ Ἀμερικὴ ἀπαντῶσα εἰς τὴν πρόσκλησιν ἔστειλε στρατιωτικοὺς συμβούλους τεχνικοὺς καὶ ὑλικόν. Ἐπὶ δεκαετίαν συνεχίζετο ὁ πόλεμος ἕως ὅτου τὸ Βιὲτ—Κόνγκ ἔγινε τόσον ἰσχυρὸν ὥστε νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ μετατρέψῃ τὸν διάσπαρτον ἀνταρτοπόλεμον εἰς σοβαρότερον, ἐπιτιθέμενον ἐναντίον μεγαλυτέρων στόχων. Κατερρίφθη ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ Βιὲτ—Κόνγκ ὅτι οἱ ἀντάρται δὲν εἶναι παρὰ δυσαρεστημένοι πολῖται τοῦ Βιὲτ—Νὰμ καὶ ἡ ἐκστρατεία μετεβλήθη εἰς συστηματικὴν κομμουνιστικὴν ἐπίθεσιν.

Ὁ συνδυασμὸς τῆς ἐπιθέσεως αὐτῆς καὶ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Βιὲτ— Νὰμ ὑποστηριζομένου ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν ἐπεξέτεινε τὴν διαμάχην καὶ ἐπέσυρε τὴν διεθνῆ προσοχήν. Τόσον ἡ κυβέρνησις τοῦ Βιὲτ— Νὰμ ὅσον καὶ τῆς Ἀμερικῆς διεκήρυξαν ὅτι τὸ Ἀνόϊ εἶναι ὑπεύθυνον διὰ τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν. Οἱ ἐκεῖ κομμουνισταὶ ἡγέται δὲν ἔχουν πλέον ἀμφιβολίαν ὅτι αἱ ἐπιθέσεις ἐναντίον κέντρων στρατηγικῶν, ἐφοδιασμοῦ καὶ ἐκπαιδεύσεως εἰς τὸ ἔδαφός των σημαίνει πραγματικὸν πόλεμον. Τόσον ἡ Σαϊγκόν ὅσον καὶ ἡ Οὐάσιγκτων δὲν ἐπιθυμοῦν ἐπέκτασιν τοῦ πολέμου. Εἰς πὸ Ἀνόϊ ἐναπόκειται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του τὰ ἀντίποινα ἢ νὰ συνεχίσῃ τὰς ἐπιθέσεις του αἱ ὁποῖαι ἔφερον τὴν κατάστασιν εἰς τὸ Βιὲτ—Νὰμ εἰς τόσον ἐπικίνδυνον σημεῖον.

ΠΩΛ ΦΟΡΝΤ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Η «ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ»

Ἐκυκλοφόρησεν ἡ «Συζήτησις» τοῦ Φεβρουαρίου. Περιλαμβάνονται: Τοῦ κ. Π. Μελίτη, Συνέχεια τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων: Τί ζητοῦμεν ἀπὸ τοὺς πολιτικούς μας. «Τὸ ἐμπόδιον», (Ἡ μονοκρατορία τοῦ Κοινοβουλευτισμοῦ, τὸ ἀνυπέρβλητον ἐμπόδιον διὰ τὴν Μεγάλην Πολιτικήν), τοῦ κ. Ν. Φωκᾶς, «Ἐμμεσότης» (ἡ αὔξουσα τάσις πρὸς τὶς ἀπρόσωπες σχέσεις μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, ὁ παραγκωνισμὸς τῆς προσωπικότητος, ὡς σύγχρονον κοινωνικὸν φαινόμενον, ἀναπόφευκτον μὲ τὴν οἰκονομικὴν καὶ τεχνικὴν πρόοδον τοῦ ἀνθρώπου). Κάτι ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν, λόγοι καὶ ἀντίλογοι, σημειώματα κλπ. συμπληρώνουν τὴν ἐκλεκτὴν ὕλην τοῦ τεύχους.

Ἀνοικτὴ Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως

ΥΠΟ ΑΝΕΡΓΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Ἀνήκουμε εἰς μίαν κατηγορίαν ἐργαζομένων, οἱ ὁποῖοι κατ' ἔτος ἀναμένομεν τὴν ἔγκρισιν ἑνὸς κονδυλίου ὑπὸ τοῦ ΟΑΑΑ διὰ νὰ πραγματοποιήσουμε περιωρισμένον ἀριθμὸν ἡμερομισθίων ὡς ἔκτακτοι ἐργάτες εἰς ἔργα τῆς Δημαρχίας. Ἐκπροσωποῦμε ἕνα ἀριθμὸν 200 καὶ πλέον οἰκογενειῶν μὴ ἔχουσῶν ἕτερον πόρον ζωῆς, μαστιζομένων ὑπὸ τῆς ἀφορήτου πενίας καὶ τοποθετοῦμε κάθε αἰσιοδοξίαν διὰ τὴν ζωὴν εἰς ἐκείνας τὰς 57 δραχμὰς ποὺ ἐλαμβάναμε ἀπὸ τοῦ ἔτους 1949 διὰ μίαν ὡρισμένην χρονικὴν περίοδον ἤτις ἐξηρτᾶτο ἐκ τοῦ ὕψους τῶν πιστώσεων.

Ἀτυχῶς κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, ἐν ἀντιθέσει πρὸς ὅ,τι συνέβη εἰς ἄλλους Δήμους τῆς χώρας διὰ τὰς Πάτρας οὐδὲν παρήγορον σημεῖον ἐνεφανίσθη καὶ μεσοῦντος τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου δὲν ὑφίσταται ἐλπὶς νὰ ἀρχίσουν τὰ ἐν λόγῳ ἔργα, ἐνῶ μέχρι τοῦδε ἡ ἔνοιξις τῶν ὡς ἄνω ἐ